

Kyrkokonsert med Laulu-Jaakot

Musik

Kyrkokonsert med Laulu-Jaakot i Pedersöre kyrka 11. 11.

På söndagkväll framträdde Laulu-Jaakot med en konsert i Pedersöre kyrka. Den relativt välbesökta konserten där manskören, under ledning av sin dirigent Raakel Solvin, gav en mycket stämningsfull konsert, blev en högtidsstund för alla som tycker om manskörssång.

Konserten inleddes med att kören vandrade in i kyrkorummet sjungande den traditionella och i sammanhanget mycket stämningsfulla hymnen Alta Trinita Beata, vars upprepande av dess enkla melodislinga, med terrassdynamiska variationer, gav tillställningen en fin inramning. Kören som denna tidiga kväll uppgick till trettiosex mansstämmor fortsatte därefter med Hassler's Jo unestanne herätkää som, med sina stapelliknande koralstämmor framfördes med god fraserings och nyansering, även om några i första tenorstämman inte ännu riktigt hade fått igång den "mjuka klangen" i sina stämband. Här efter framfördes så Franz Schuberts Pyhä on Herra som efterföljdes av Sibelius' Sydämeni laulu som enligt mitt tycke var den ena av konsertkvällens konstnärliga höjdpunkter, med mycket homogen och samklingande stämföring även i svåra intervaller. Som nästa sång framfördes därefter Litchenius Ilta on tullut, luojani, med finsk text av Hyökki. Här hade de båda tenorstämmorna stundtals lite svårt att samsas tillsammans med 1:a basen för att riktigt åstadkomma balanserade stämklanger. Den första avdelningen avslutades med att kören mycket förtjänstfullt understödde kvällens ene solist, tenoren Antti Kujala, i en ukrainsk folklöre som fått den finska titeln:

Hiljainen tienoo, och därefter Tikkas Armolaulu.

Därefter var det så dags för ett kortare parti orgelmusik innan kvällens kyrkokonserts andra avdelning fortsatte med J.S. Bach's Rakkahin Jeesus, där körmedlemmen Sakari Ylisaari sjöng solo till orgelackompanjemang, med en ren och fyllig röst i klangregistret mellan tenor och baryton. Här efter följde L. Mason's Sua Kohti, Herrani som ju är en av de vanligast förekommande psalmerna i vårt land, och som framfördes med skarpa dynamikväxlingar och breda stapelackordstämmor. Som därpå följande körsånger, framfördes så Käyhkö's Kesäyö och Isä meidän som lär vara en västindisk kalypso vars polyrytmiska stämföring genast gjorde framförandet lite äventyrligt, med lite för svaga tenorstämmor. Här efter följde Oi Herra, Luoksein Jää med mycket tät stämföring och därefter den andra av kvällens två höjdpunkter när två av körmedlemmarna tillsammans med körens ledare, Raakel Solvin i körtrio som inledning, innan hela kören föll in, framförde Bortnjanski's Nouskoon minun rukoukseni, som sedan genom en kort recitation övergick i mässatserna, Hartauden Ektenia och Kyrie, Eleison av A. Lvov, med innehållande korta talsjungna recitativsatser. Det sista konsertnumret blev Beethoven's Jumalan Kunnia luonnossa som omväxlande innehöll såväl unisona som flerstämmiga partier. Körkonserten avslutades därefter som den inleddes, med att kören under det att den vandrade ut ur kyrkosalen, sjöng hymnen Alta Trinita Beata. Detta var en mycket enkel, uppskattad och njutbar konsert som väckte stor uppskattning hos åhörarna/kyrkobesökarna.

ROUL HELANDER